

KORKUT ATA TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ
Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi
The Journal of International Turkish Language & Literature Research

|| Sayı/ Issue 3 (Aralık/December 2020), s. 235-249.
|| Geliş Tarihi-Received: 30.11.2020
|| Kabul Tarihi-Accepted: 16.12.2020
|| Araştırma Makalesi-Research Article
|| ISSN: 2687-5675

"Topkapı Sarayı'nda Gül Kokulu Şiirler" Üzerine Bazı Tespit ve Teklifler

Some Findings and Proposals on "Rose Scented Poems in Topkapı Palace"

Halil AKSOY*

Öz

Türk edebiyatı, İslamiyet'ten önceki dönemden beri varlığını hem şiir hem de nesir sahasında devam ettirerek günümüze kadar gelmiştir. Türk edebiyat tarihinin en uzun dönemi ise bugün farklı adlarla ifade edilen klasik Türk edebiyatı dönemidir. Bu dönemde şiir ayrı bir öneme sahiptir. 13. yüzyıldan 19. yüzyılın sonuna kadar devam eden klasik Türk edebiyatında şiiri esas alan en önemli eser türleri divanlar, mesneviler ve şiir mecmualarıdır. Bunlar içinde değişik tertip özellikleri ve muhtevaya sahip olan şiir mecmuaları ayrı bir öneme sahiptir.

Bu öneme istinaden son zamanlarda şiir mecmuaları üzerinde lisansüstü tezler, bilimsel makaleler ve müstakil kitap çalışmalarının sayısında bir hayli artış olmuştur. Üzerinde çalışılan ve müstakil bir kitap çalışması olarak yayımlanan mecmualardan biri de Topkapı Sarayı Kütüphanesi'nde Revan Yazma Eserler Bölümü 1968 numarada kayıtlı şiir mecmuasıdır.

Bu çalışmada Nazım Yahya'nın asıl adı "Mecmû'a-i Nazım Li-Na'tın-Nebî Salla'llâhü 'Aleyhi ve Sellem Bâ-Hatt-ı Ta'lik" olan fakat "Topkapı Sarayı'nda Gül Kokulu Şiirler" adıyla yayımlanan çalışma hakkında bilgi verilmiş, bu eserde tespit edilen bazı eksiklikler ve okuma yanlışlıkları üzerinde değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Klasik Türk edebiyatı, 18. yüzyıl, Nazım, mecmua-i eş'âr.

Abstract

Turkish literature has survived until today by continuing its existence in the field of both poetry and prose since pre-Islamic period. The longest period in the history of Turkish literature is the period of classical Turkish literature, which is now referred to with different names. In this period, poetry has particular importance. The most important types of literary works based on poetry in classical Turkish literature from the 13th century to the end of the 19th century are divans, masnavis and poetry journals. Among them, poetry journals, which have different composition features and content are of particular importance.

Based on this importance, recently there has been a considerable increase in the number of postgraduate dissertations, scientific articles and books self-study on the poetry journals. One of the journals that has been studied and published as an independent- study book is

* MEB Emekli Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni, Mersin/Türkiye, e-posta: h.aksoy33@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-7010-1814.

the poetry journal which is registered at the Revan Manuscript Section, number 1968 in Topkapı Palace Library.

In this study, information has been given about the literary work of Nazım Yahya’s real name of which is “Mecmû'ai Nazım Li-Na'tın-Nebî Salla'llâhü 'Aleyhi ve Sellem Bâ Hatt-ı Ta'lik” but published as “Rose Scented Poems in Topkapı Palace”, and some deficiencies and reading errors identified in this study have been evaluated.

Key Words: Classical Turkish literature, 18th century, Nazim, collection poems.

Giriş

İlk örneklerine İslamiyet’ten önceki dönemde rastladığımız Türk edebiyatı, varlığını kesintisiz bir şekilde bugüne kadar devam ettirmiştir. Çok geniş bir coğrafyada, Türkçenin çeşitli lehçe ve şiveleriyle varlığını sürdüren Türk edebiyatı, bugün de bütün canlılığıyla yaşamaktadır.

Türk edebiyatının hem yetiştirdiği sanatkârlar hem de yazılan eserler bakımından en parlak ve canlı dönemini, 13 ile 19. yüzyıllar arasında özellikle Osmanlı’nın hüküm sürdüğü coğrafyada hayat bulan ve genel olarak “klasik Türk edebiyatı” olarak adlandırılan dönem teşkil etmektedir. Manzum, mensur veya manzum-mensur karışık sayısız eserin kaleme alındığı klasik Türk edebiyatı 20. yüzyıla, hatta günümüze kadar varlığını sürdürmüştür.

Her edebî geleneğin vücuda getirdiği has eserleri olduğu gibi klasik Türk şiiri geleneğinin de kendine has eserleri bulunmaktadır. Bunlar arasında divanlar, mesnevîler ve şiir mecmuaları önemli bir yer tutar. Bunlar içinde sahip oldukları zengin muhtevayla tertip edildikleri dönemin edebî zevkini ve sanat telakkisini yansıtan şiir mecmuaları ayrı bir öneme sahiptir. Bu eserler birçok şairin, divanlarında yer almayan bazı şiirlerini ihtiva etmesi, tezkireler ve biyografik kaynaklarda adı zikredilmeyen bazı şairlere yer vermesi gibi özellikleriyle oldukça önemlidir. Bu özellikleriyle de edebiyat araştırmacılarına önemli imkânlar sunan bir hazine gibidirler.

Şiir mecmuaları, mürettibinin şiir zevkine ve bilgi birikimine göre farklı şekillerde tertip edilmiştir. Kaside, gazel, rubaî veya musammat türündeki şiirlere hasredilmiş örnekleri olduğu gibi naat, miraciyye, tarih ve lugaz gibi belli konuları işleyen ve belli bir tür özelliği gösteren manzumeleri havi örnekleri de bulunmaktadır.

Sahip oldukları zengin muhtevalarıyla edebiyat tarihimizde önemli bir yere sahip olan şiir mecmuaları üzerine yapılan çalışmaların sayısında son zamanlarda bir hayli artış söz konusudur. Gerek yüksek lisans gerekse de doktora seviyesinde tez olarak çalışılan mecmualar, ayrıca bilimsel makalelerin konusunu teşkil etmekte veya müstakil kitap çalışması olarak yayımlanmaktadır.¹

Üzerinde çalışılan ve müstakil bir kitap çalışması olarak yayımlanan mecmualardan biri de Topkapı Sarayı Kütüphanesi’nde Revan Yazma Eserler Bölümü’nde 1968 demirbaş numarası ile kayıtlı olup asıl adı *Mecmû'a-i Nazım Li-Na'tın-Nebî Salla'llâhü 'Aleyhi ve Sellem Bâ-Hatt-ı Ta'lik* olan ve Dr. Ömer İnce tarafından *Topkapı Sarayı’nda Gül Kokulu Şiirler* adıyla yayımı gerçekleştirilen naat türünde çeşitli şiirleri ihtiva eden tematik mecmuadır. Bu makalede mezkûr çalışmada tespit edilen eksiklikler

¹ Bu meyanda İncinur Atik Gürbüz’ün *Mecmû'atü'l-Letâif ve Sandûkatü'l-Maârif*, Ülkü Çetinkaya Karakoyun’un *Mecmû'a-i Eş'âr*, Mehmet Özdemir’in *Nuh b. Mustafa Konevî'nin Mecmû'a-i Gazeliyyâtı*, Murat A. Karavelioğlu’nun *Mecmû'a-i Kasâ'id-i Türkiyye*, Gülçiçek Akçay’ın *Hisarcıklızâde Mes'ûd'un Mecmû'a-i Eş'ârı* adlı çalışmaları örnek olarak verilebilir.

ve okuma yanlışlıkları üzerinde bazı değerlendirmeler ile birtakım tespit ve tekliflerde bulunulmuştur.

1. “Topkapı Sarayı’nda Gül Kokulu Şiirler” Adlı Çalışma Hakkında

Makalemizin konusu Ömer İnce tarafından “*Topkapı Sarayı’nda Gül Kokulu Şiirler*” adıyla yayımlanan eserdir. Toplam 320 (XII+308) sayfadan oluşan eser şu bölümlere ayrılmıştır:

1. Ön Söz
2. Nazım Yahya Çelebi (öl. 1139/1726-27)
3. Giriş
4. Transkripsiyonlu Metin Çevirisi
5. Kaynakça
6. Ekler

Ön Söz’de (IX-X) divan edebiyatı çerçevesinde oluşturulmuş mecmua külliyatı üzerinde durulmuş sonra da Nazîm Yahya Çelebi’nin eseri hakkında bilgi verilmiştir. Daha sonra bu eserin nasıl hazırlandığı bilgisini veren yazar, son paragrafta ilgililere teşekkür etmiştir.

Nazîm Yahya Çelebi (XI-XII) başlıklı bölümde, farklı kaynaklardan yararlanılarak Nazîm Yahya’nın hayatı hakkında bilgi verilmiştir.

“Giriş” (1-4) bölümünde kasidenin Arap edebiyatında başlayan, Fars ve Türk (Selçuklu, Osmanlı) edebiyatlarında devam eden gelişimi ve özellikleri hakkında bilgi verilmiştir.

“Transkripsiyonlu Metin Çevirisi” (5-295) bölümünde farklı şairlerin kaside, gazel, terki-i bend, terci-i bend, tahmis, rubaî ve kıt’a gibi nazım şekilleriyle yazdıkları örneklere yer verilmiştir.

“Kaynakça” (297-298) bölümünde eserin hazırlanmasında faydalanılan kaynaklar yazar soyadlarına göre sıralanmıştır.

“Ekler” bölümünde (299-308) ise yazma nüshadan sekiz sayfanın tıpkıbasımı verilmiştir.

Kitabı okumaya başlarken duyduğumuz sevinç, kitabın “Transkripsiyonlu Metin Çevirisi” bölümüne geldiğimizde yerini derin bir hüzne bıraktı. Her sayfada rastladığımız yanlış veya yanlışlar, bizde kitabın gereken titizlik gösterilmeden hazırlandığı ve tashih edilmeden bastırıldığı düşüncesi meydana getirdi.

2. Çalışmada Yer Alan Bazı Eksiklikler

Metin neşrinde tespit ettiğimiz hatalara değinmeden evvel çalışmada olması gerektiği hâlde olmayan bazı hususlara dikkat çekmekte fayda olacaktır.

2.1. Kitapta dizin olmaması: İlmî çalışmalarda dizin, olması lazım değil, elzem olan bir husustur. Okuyucuyu zaman israfından kurtaracak önemli bir unsur olan dizinin yapılmaması kitaptan istifadeyi azaltmaktadır.

2.2. Kitapta geçen kavramlar: (Ashâb-ı Kehf (28.9.2)², Burâk (156.2.2), Cibrîl-i Emîn (26.10.2), havz-ı Kevser (34.9.2), hilâl-i Ramazân (23.8.2), Kerbelâ (12.7.1), Mi’râc (21.10.1), Nahl-i Tûbâ (26.10.2), Nâmûs-ı Ekber (55.10.1), Nây-ı İsrâfil (16.3.1), Refref (16.10.1), tâk-ı Kistrâ (20.8.2) zî’-n-nûreyn (11.4.1) ve şahsiyetler ‘Îsâ (35.6.1), Kays-Leylâ (37.6.2), Lokmân (34.8.2), Mûsâ (26.13.1), Rüstem (29.3.2), Şîrîn-Ferhâd (37.6.1) Züleyhâ (35.12.1) gibi kavramlar/ifadeler/özel isimler hakkında kısa da olsa bilgi verilmesi faydalı olurdu.

2.3. Bazı beyitlerde yer alan Kur’ân ayetlerinden kısmî iktibaslar ve Arapça-Farsça ifadeler: “bi’l’âşiyi ve’l-ibkâr” (13.8.1), “mâ zâga’l-basar” (55.9.1), “rahmeten li’l-‘âlemîn” (141.3.1) bazı Arapça ve Farsça mısraların “sâdetî ennî vecedtü fakrahû aġne’l-gnâ” (132.11.2), “celle’l-‘ulûm müftehîran minke men kadem” (198.9.2) “Ez katre-i tûnem şüd ‘ummândur vü çûnem şüd / Bî tû cihân ‘adem şüd ‘âlem zi tû münevver” (34.13) tercümeleleri dipnotta veya kitabın sonunda liste hâlinde verilmeliydi.

2.4. Kitapta adları geçen şairler: Dervîş Vechî-i Gülşenî, Fevrî Efendi, Ganî-zâde Nâdirî, Haylî, Nâlî, Nihânî, Şehrî, Şeyh Sivâsî, Vecîhî vd. hakkında birkaç cümle de olsa bilgi verilmesi faydalı olurdu.

2.5. Kitapta yer alan nazım şekilleri: Sadece kaside (s. 3-4) hakkında bilgi verilmiş, diğer nazım şekilleri (gazel, terki-i bend, terci-i bend, rubâî, kıt’a vd.) hakkında ise bilgi verilmemiştir.

2.6. Kitaptaki şiirlerin aruz kalıplarının yazılmaması: Her şiirin, aruzun hangi kalıbı ile yazıldığı, şiirin başına veya sonuna yazılmıyordu. Bu husus da ihmal edilmiştir.

2.7. Okunuşunda tereddüt edilen kelimeler: (Piser...? - 31.9.1), (yekşâ? - 35.7.1), (felekin? - 137.7.1), (sû? - 204.9.1), (Nûr-ı gaynın? - 209.5.1) veya “Bağlandığı bilüne sengin hemîşe budur?” (202.9.1), “Yâna yâna ehl-i îmân aġlasun vâfir kattâ?” (52.6.2) örneklerinde olduğu gibi mısraların sonuna (?) işareti konulmuş. Bunun yerine o kelimenin -daha iyisi o kelimenin geçtiği mısram- görüntüsü konmalıydı.

2.8. Kitapta eksikliği göze çarpan bir diğer husus: “Kullanılan Aruz Kalıpları Cetveli”, “Nazım Şekli ve Şiir Sayısı Tablosu”, “Mecmuada Yer Alan Şairler Tablosu” ve “Şiirler Tablosu” gibi tabloların olmayışı. Bu tabloların hazırlanmasının araştırmacılar için kolaylık sağlayacağına şüphe yok.

3. Çalışmada Göze Çarpan Yanlıklar

3. 1. Aruz kalıbına uymayan yanlı okumalar:

“Mefâ’ilün fe’ilâtün mefâ’ilün fe’ilün” kalıbıyla yazılan “Seg-i *kannâredür el-hakk dem-i har-ı deccâl*” (8.13.2) mısraı “Seg-i *kanâredür el-hak dem-i har-ı deccâl*” şeklinde okunmalıydı.

“Mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün” kalıbıyla yazılan “Hatt-ı mazmûnum üzre katre-i *kilkdür efşânun*” (83.3.1) mısraı “Hat-ı mazmûnum üzre katre-i *kilk-i dürr-efşânun*” okunmalıydı.

“Mefâ’ilün mefâ’ilün fe’ülün” kalıbıyla yazılan Hâletî Efendi’nin gazelindeki “Çeker mi Hâletî *gamm-ı yevm-i mahşer*” (129.5.1) mısraı, “Çeker mi Hâletî *gam yevm-i mahşer*” şeklinde okunmalıydı. “Mütefâ’ilün fe’ülün mütefâ’ilün fe’ülün” kalıbıyla yazılan Nazîm’in gazelindeki “Gel dâg-ı derdin olsun bu *çemenistânda mahfûz*” (180.9.2) mısraı “Gül-i dâg-ı derdün olsun bu *çemensitânda mahfûz*” okunması isabetli olurdu

² Parantez içindeki ilk rakam sayfa, ikincisi o sayfanın kaçınıcı beyti, üçüncüsü ise o beytin kaçınıcı mısraı olduğunu belirtmektedir.

3.2. Kelimelerin imlâsında birlik olmayışı:

İlmî çalışmalarda şairin tasarrufu haricindeki imlada birlik olması esastır. Bu eserde aynı kelimenin birden fazla imlasına şahit oluyoruz: (Ahmed-i muhtâr - 138.8.1, Ahmed-i Muhtâr - 11.8.2), (a'lâyımış - 175.7.2; a'layımış 175.10.2), (Cibrîl-i emîn - 16.9.2; Cibrîl- i Emîn 26.11.2), (Feyzî-i Küfüvî - 39. sayfada şiir başlığında; Feyzî-i Kefevî 123. ve 269. sayfalarda şiir başlığında), (Hudâ - 285.6.1; Hüdâ - 106.15.1), (izedî - 19.9.1; Îzed 152.4.1), (kâ'inât - 165.5.2; kâyinât - 130.3.1), (Kirdgâr - 100.6.2; Kird-gâr - 253.8.2; kirdgâr - 260.6. mısra), (Mesîhâ - 233.4.2; mesîhâ-dem - 252.9.1), (Rasûlâllâh - 65.13; Rasûla'llâh - 213.9; Resû'l-allâh - 261.6. mısra), (Sidre - 111.6.1; sidre 156.2.1), zî'n-nûreyn - 11.4.1; Zü'n-nûreyn 22.7.1)...

3.3. Muzaaf kelimelerin okunuşu:

Arapçadan dilimize giren muzaaf kelimeler tek başına kullanıldıklarında ikinci ses düşer. Yahya Kemal Beyatlı'dan iki mısra: "*His var mı bu âlemde nekâhet gibi tatlı*", "*Bir med zamânı gökyüzü kurşunla örtülü*". Muzaaf kelimeler ek aldıklarında ikinci ses de kullanılır. İstiklâl Marşı'ndan ve Nedîm'den birer mısra: "*Hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklâl*", "*Zannım budur ki sen de peşîmânsın ey gönül*".

Divan şairlerinin muzaaf kelimelerde vezin gereği ikinci sesi kullanıştan düşürerek kullanması bilinen bir husustur. Bu kitapta vezin gereği ikinci ses kullanılıştan düşürülmesi gerektiği hâlde düşürülmeden okunan kelimeler bulunmaktadır. Birkaç örnek: "*Benim bir vaz' u tavr u kav l ü fi'lim yok Hakk'a yarar*" (41.4.2) mısraındaki "Hakk'a" kelimesi "Hak'a" okunmalıydı. "*Garaz olmasa ruh-ı hûb-ı hatt-ı mergûbı*" (68.9.1) mısraındaki "hatt-ı" okunuşu "hat-ı" okunmalıydı. "*Keff-i nevâzişile zülf-i sâzını tezyîn*" (74.7.2) mısraındaki "Keff-i" okunan kelime "Kef-i" okunmalıydı.

3.4. Eksik veya Yanlış Yazılan/Okunan Kelimeler:

bir - biri "*Bir Ahmed vü Muhammed biri Mustafâ degil mi*" (221.5.2) mısraındaki bir kelimesi biri olmalı ve mısra şu şekilde okunmalıydı: "*Biri Ahmed ü Muhammed biri Mustafâ degül mi*" (83b, 5.2)

eşfa' - eşfak "*Tab'-ı şefîkin senin cümleden eşfa'*" (186.8.2) mısraındaki eşfa' kelimesi kafiye sebebiyle eşfak olmalı ve beyit şu şekilde okunmalıydı: "*Tab'-ı şefîkün senün cümleden eşfak*" (70b, 3.2)

gülsitâna - gülistâna "*Hevâ-yı feyz-i tahrîkile 'azm itdi gülsitâna*" (79.7.2) mısraındaki "gülsitâna" kelimesi vezin kalıbı gereği "gülistâna" okunmalıydı. (29b, 7.2)

iderüben - idüben "*Gark iderüben katre-i deryâ-yı 'isyân el-gıyâs*" (151.9.2) mısraındaki "iderüben" kelimesi kalıp gereği "idüben" okunmalıydı. (57b, 5.2)

kâşân - kâşâne "*Kabûl-i 'akse kâbildür o denlü ferş-i kâşân*" (79.4.2) mısraındaki "kâşân" kelimesi kafiye gereği "kâşâne" okunmalıydı. (29b, 4.2)

makhû - makhûr "*Kad iste'antü bihî min 'adüvveike'l-makhû*" (101.8.2) mısraındaki "makhû" kelimesi kafiye gereği "makhûr" yazılmalıydı. (38a, 3.2)

serverdür - servdür "*Nûrdan bir serverdür düşmez zemîne sâyesi*" (229.7.2) mısraındaki "serverdür" kelimesi kalıp ve anlam gereği 'servdür" okunmalıydı. (86b, 10.2)

şeker - şükr "*Şeker idüp sürdü yüzün ferş-i zemîne cûybâr*" (54.5.2) mısraındaki "şeker" kelimesi kalıp ve anlam gereği "şükr" okunmalıydı. (20a, 4.2)

vechle – vech ile “*Ne vechle sürem yüz hâk-i dergâh-ı mu’allâya*” (63.10.1) mısraındaki “vechle” kelimesi kalıp gereği “vech ile” okunmalıydı. (23b, 7.1)

yekdür – yegdür “*Sülûk ehline yekdür sözün müjgân-ı hûrâdan*” (58.12.1) mısraındaki “yekdür” kelimesi “yegdür”, “hûrâdan” kelimesi “havrâdan” okunmalıydı. (21b, 12.1) Yazmada da bir kelime eksik. Bu sebeple mısraın okunuşu kalıba uymamaktadır.

Örnek mısralardaki diğer yanlışlara temas edilmemiştir.

3.5. Bazı mısraların eksik olması:

Kitapta görülen bir diğer husus da bazı mısraların eksik olmasıdır. Bu eksikliğin sebebinin ilgili mısralardaki kelimelerin yazılırken unutulması olduğunu düşünüyoruz. Bu tür mısralara iki örnek vermekle iktifa ediyoruz: Sâbit’in “*mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün*” kalıbıyla yazılan kasidesindeki “*Aftâb-ı enveri pervîn-i sipihr nûr*” (96.2.1) mısraında bir kelime eksik. Bu mısra yazmada şu şekildedir: “*Senâm-ı âfitâb-envârı Pervîn-i sipihr-i nûr*” (35b, 19.1) Şuhûdî’nin “*mefâilün mefâilün mefâilün mefâilün*” kalıbıyla yazdığı gazelindeki “*Mahabbet kasrının olan bünyâdına bâ’is*” (150.8.2) mısraında bir kelime eksik. Bu mısra, yazmada şu şekildedir: “*Mahabbet kasrının sensin olan bünyâdına bâ’is*” (57a, 8.2).

3.6. “ve” bağlacının yanlış okunması:

Kitapta göze çarpan yanlışlardan biri de vezin gereği “u” veya “ü” okunması gereken ve bağlacının “vu” veya “vü” okunmasıdır. İki örnek: “*Hayâl vü fikr ü vehm ve yâdına gelmez benim bir kez*” (41.3.1) mısraındaki “vü”, “ve” bağlaçları “ü” okunmalıydı. “*Zî kadr vü zihâ sadr vü zihâ pâye-i ‘ulyâ*” (105. 8.2) mısraındaki “vü” bağlacının her ikisi de “ü” okunmalıydı. Çünkü bu bağlaçlar kendinden önceki kelimenin son harfi ünsüz olduğunda “u”, “ü”; ünlü olduğundaysa “vu”, “vü” şeklinde okunur.

3.7. Özel isimlerin küçük harfle yazılması:

“Özel adlar büyük harfle başlar.” kuralı bazı özel isimlerde ihmal edilmiş. “*Der idi yâ ehad ol ‘âşik-ı samed her bâr*” (13.2.1) mısraında geçen ve esmaü’l-hüsna olan “ehad” ve “samed” kelimeleri büyük harfle başlamalıydı. “*Değişmem ben velâ-yı hubbini câh-ı ferîdûna*” (84.7.2) mısraında geçen “ferîdûn” kelimesi büyük harfle başlamalıydı. “*Oldı mecnun dîvâne muhyî hüsnün sezeli*” (221.12.2) mısraında geçen “muhyî” kelimesi şair Şeyh Bezci-zâde’nin mahlası olduğu için “Muhyî” yazılmalıydı. “*Cümle mü’minlerle zâtı dermendî haşrda*” (230.7.1) mısraında geçen ve şairin adı olan “zâtı” kelimesi “Zâtı” yazılmalıydı. Örnek verdiğimiz mısralardaki diğer yanlışlara dikkat çekilmemiştir.

3.8. Kesme İşaretinin kullanılması:

Metinde geçen özel isimlerde kesme işaretinin kullanılmasında da birlik yok. Kesme işareti, ek gelen özel isimlerde bazen kullanılmış bazen de ihmal edilmiş: “*Çünkü oldun Beyt-i Makdis’de imâmü’l-mürselîn*” (16.5.2) “*Ma’den-i ‘adl ü kerâmet ‘Ömer-i Fârûk’un*” (22.5.1); “*Çün sensin olan rahmet-i Mevlâya sebeb*” (273. 4. rubaî, 4. mısra); “*Gencîne-i envâr-ı Hudâsın zîrâ*” (285.3. rubaî, 3. mısra).

4. Göze Batan Dikenler

Çalışma baştan sona okunduğunda mazur görülüp müsamahayla karşılanamayacak kadar fazla yanlış okumaların olduğunu tespit ettik. 5. sayfadan başlayan “Transkripsiyonlu Metin Çevirisi” 295. sayfada sona ermektedir. 5. sayfadan 20. sayfaya kadar her sayfadan; 25. sayfadan 200. sayfaya kadar her beşinci sayfadan; 210. sayfadan 291. sayfaya kadar (210-211, 220-221, 230-231, 240-241, 250-251, 260-261, 270-271, 280-281, 290-291) ikişer sayfadan bazen bir bazen iki örnek verdik.

- Delîl-i vahdet zâtı mükevvinât-ı dü kevn
Kitâb-ı 'ibret **vü** hikmet bedâyi'-i ef'âl (5.6)³
- Delîl-i vahdet-i zâtı mükevvinât-ı dü kevn
Kitâb-ı 'ibret ü hikmet bedâyi'-i ef'âl (1b, 6)*
- Gör ki** bu kudreti kim kıldı pîl-i gerdûna
Nücûmu cevşen-i zerrîn hilâli **zer-i çengâl** (6.3)
- Görün bu kudreti kim kıldı pîl-i gerdûna
Nücûmu cevşen-i zerrîn hilâli **zer çengâl** (1b, 13)*
- Bilen celâlini her dem idüp **enîn bekâ**
Dümû'un âldur han zerd vü kaddin eyledi dâll (7.2)
- Bilen celâlini her dem idüp **enîn-i bükâ**
Dümû'un al u ruhun zerd ü kaddin eyledi dal (2a, 10)*
- Degil mi '**âlim ma'nâda** echelü'l-cühhâl (8.12.2)
- Degül mi '**âlem-i ma'nâda** echelü'l-cühhâl (2b, 15.2)*
- Kebâ'ir ehline **ol-dur** şefî' **ve puşt u** penâh
Celâl-ı zâtını idrâk **ânun hâyâl-i** muhâl (9.4)
- Kebâ'ir ehline **oldur** şefî' **u puşt ü** penâh
Celâl-i zâtını idrâk **anun hayâl-i** muhâl (3a, 2)*
- İdem **derd vü şerîfinde** nazm-ı 'ıkd-ı le'âl (10.2.2)
- İdem **dürûd-ı şerîfunde** nazm-ı 'ıkd-ı le'âl (3a, 13.2)*
- Hayâ idüp **edebden** mukarribân-ı Hüdâ (11.7.1)
- Hayâ idüp **edebinden** mukarribân-ı Hudâ (3b, 13.1)*
- Cemâl ve **hulki** hasen hazret-i İmâm **Hasen**
Ki sabr **vü** hilm vü sebâtına reşk iderdi cibâl (12.4)
- Cemâl ü **hulki** hasen Hazret-i İmâm **Hasan**
Ki sabr **u** hilm ü sebâtına reşk iderdi cibâl (4a, 6)*
- Nehârı gaflet **ve** leyli **betâletiyile** geçer
Benim gibi 'acabâ **vâr** mı cîfe-i battâl (13.9)
- Nehârı gaflet ü leyli **betâletile** geçer
Benüm gibi 'acabâ **var** mı cîfe-i battâl (4b, 7)*
- Budur niyâzum **eşiginde** ey **cevvâdü** kerîm (14.9.1)

³ Parantez içindeki ilk rakam sayfayı, ikinci rakam o sayfanın kaçınıcı beyti olduğunu ifade eder. Bazı beyitlerde kullandığımız üçüncü rakam ise o beytin kaçınıcı mısraı olduğunu belirtir: (5.6) 5. sayfanın 6. beytidir. (85.11.2) 85. sayfanın 11. beytinin 2. mısraıdır. İlk metinler kitaptan alınan, altına yazdığımız ise yazma nüshanın mikrofilminden doğrusunu yazdığımız metinlerdir. (1b, 6) 1. varığın b sayfasının 6. beytidir. (2b, 15.2) 2. varığın b sayfasının 15. beytinin 2. mısraıdır.

- Budur niyâzum **işigünde ey cevâd ü kerîm** (5a, 2.2)
- Ey şeh-i ‘izzet-**penâh taht-gâh-ı mısır-ı dîn**
Hizmetinde bir **hümâm nâme bi-rûhi’l-emîn** (15.4)
- Ey şeh-i ‘izzet-**penâh-ı taht-gâh-ı Mısır-ı dîn***
*Hizmetünde bir **hümâm-ı nâme-ber Rûhu’l-Emîn*** (5a, 11)
- Çünkü erdi râh-ı ikbâlin makâm-ı sidreye
Ânda kaldı pûyeden **rahşanla** Cebrîl-i emîn (16.9)
- Çünkü erdi râh-ı ikbâlün makâm-ı Sidreye*
*Anda kaldı pûyeden **rahşunla** Cibrîl-i Emîn* (5b, 12)
- Nice tahkîk oldu ol sohbetde sırr-ı ‘ışkdan
Lîk savt **vü** harfden yok zerrece **ânda** tanîn (17.1)
- Niçe tahkîk oldu ol sohbetde sırr-ı ‘ışkdan*
*Lîk savt **ü** harfden yok zerrece **anda** tanîn* (5b, 18)
- Tîğ-i cellâd **maraz-ı cismim** dü nîm etdi meded
Âz kalmışdır ki kalbimde ide kat’-ı vetîn (18.7)
- Tîğ-i cellâd-ı **maraz cismiim** dü nîm itdi meded*
Az kalmışdur ki kalbümde ide kat’-ı vetîn (6a, 19)
- Rûhunu tervîh idüp yüz bin salât-ı **îzedî**
Âline ashâbına rızvân-ı Hakk olsun karîn (19.9)
- Rûhunu tervîh idüp yüz bin salât-ı **Îzedî***
Âlüne ashâbuna rızvân-ı Hakk olsun karîn (6b, 16)
- Nice reşk eylesesün cennet o **şeb-i dünyâya**
Ki **reh kûyuna** ‘azm eyledi hûr u **gilmân** (20.10)
- Nice reşk eylesesün cennet o **şeb dünyâya***
*Ki **reh-i kûyuna** ‘azm eyledi hûr u **gilmân*** (7a, 12)
- Erdi emr-i Hakk’la her bir **diraht-i gülşenin**
Âyet-i **fe’nzurû ilâ** âsâri rahmetden nişân (25.3)
- İrdi emr-i Hakk’la her bir **dirahtı gülşenin***
*Âyet-i **fe’nzur ilâ** âsâri rahmetden nişân* (9a, 2)
- Mündericdür dilde eşkâl-i mezâyâ-yı **sûr**
Levh-i dil âyine-i rûh-ı revânumdur benim (30.13)
- Mündericdür dilde eşkâl-i mezâyâ-yı **suver***
Levh-i dil âyîne-i rûh-ı revânumdur benüm (11a, 8)
- Kavs-ı kazâ-yı ebrû **kor yelidür?** be-her sû
Der nezd-i çeşm-i câdû **tôp kazâ-yı** kemter (35.9)
- Kavs-ı kazâ-yı ebrû **kuruludur** be-her sû*
*Der nezd-i çeşm-i câdû **tôp-ı kazâ-yı** kemter* (12b, 17)

- Ne **râh-ı aksar** ne **zâd-ı ekser** ne hem-râh **vü** ne bir rehber (40.9.2)
Ne râh aksar ne zâd ekser ne hem-râh ü ne bir rehber (14b, 11.2)
- Feyz-i na'tınla mu'attar o kadar oldum ki
 Nükhet-i vasfun ile oldu demim **nâfe-çîn** (45.12)
Feyz-i na'tunla mu'attar o kadar oldum ki
Nükhet-i vasfun ile oldu demüm nâfe-i Çîn (16b, 11)
- Bir yere cem' olsalar halk-ı zemîn **vü** âsmân
 Sâna lâyük idemezler medh **u** ta'zîm ü senâ (50.5)
Bir yere cem' olsalar halk-ı zemîn ü âsmân
Sana lâyük idemezler medh ü ta'zîm ü senâ (18b, 2)
- Şâh geldi ol-kadar** bülbül şatâret etdi kim (55.2.1)
Şâh-ı gülde ol kadar bülbül şatâret itdi kim (20a, 14.1)
- Veliyy-i 'ahdin** karındâşın vasiyy-i âl ü evlâdun
 Seninle **lahmun lahmı** idi ol rûh-ı insânî (60.11)
Velî'ahdün karındaşın vasiyy-i âl ü evlâdun
Seninle lahmüke lahmî idi ol rûh-ı insânî (22b, 3)
- Yemm-i lutf ü keremdür **ibn-i 'amm** nûr-ı ekremdür (65.10.1)
Yem-i lutf ü keremdür ibn-i 'amm-i nûr-ı ekremdür (24a, 15.1)
- Kül ola bu **'azm** ü vüs'ile bahr-i **mu'azzam** (70.1.2)
Kül ola bu 'azim ü vüs'ile bahr-i mu'zam (26a, 3.2)
- Yâ menba'al-ma'ârif **yâ** mecma'a'l-kemâl (75.9.1)
Yâ menba'al-ma'ârif ü yâ mecma'a'l-kemâl (28a, 7.1)
- Ey şâh-bâz-ı sidre-**nişîn-i 'arş-âşiyân**
 Medhinde oldu mürğ-i dil ebkem **şikeste bâl** (75.10)
Ey şâh-bâz-ı sidre-nişîn 'arş-âşiyân
Medhünde oldu murg-ı dil ebkem şikeste-bâl (28a, 8)
- Olur mu bir nefes âsûde bin kez girmese **kâna** (80.8.2)
Olur mı bir nefes âsûde bin kez girmese kana (30a, 4.2)
- Semend-i çarh-ı vâlâ gelmemişken **dâhî cevelâna** (80.14.2)
Semend-i çarh-ı vâlâ gelmemişken dahi cevlâna (30a, 10.2)
- Müeyesser eyle yâ **Rabbi** kühl-i çeşm etmek musammemdür (85.11.2)
Müeyesser eyle yâ Rab kühl-i çeşm etmek musammemdür (32a, 4.2)

Reh-i gafletde gird-bâd-ı ‘isyân-ile dirhemdür	(85.12.2)
<i>Reh-i gafletde gird-i bâd-ı</i> ‘isyân-ile <i>derhemdür</i>	(32a, 5.2)
Şehzâdeler ki biri Hasan’dur biri Hüseyin Virdi kazâya her biri bin cânla rızâ	(90.7)
<i>Şeh-zâdeler ki biri Hasan’dur biri Hüseyin</i> <i>Virdi kazâya her biri bin cân ile rızâ</i>	(33b, 16)
Kâna döndi şefkat-ile şafak ditredi semâ	(90.11.2)
<i>Kan dökdi</i> şefkat ile şafak ditredi semâ	(34a, 1.2)
N’ola bî-sâye olsa serv-kadd-i sidre-i bâlâsı Ânun zıllin dahî Mevlâ düşürmez hâke ta’zîmâ	(95.2)
<i>N’ola bî-sâye olsa serv-kadd ü sidre-bâlâsı</i> <i>Anun zıllin dahi Mevlâ düşürmez hâke ta’zîmâ</i>	(35b, 5)
Füsürde zâhidâ ger ‘âşık-ı ciger-sûza	(100.2.1)
<i>Füsürde zâhid eger</i> ‘âşık-ı ciger-sûza	(37b, 1.1)
Cân virse yeridür yoluna Hızır u Mesîhâ	(105.3.2)
<i>Cân virse yeridür yoluna Hızır u Mesîhâ</i>	(39b, 1.2)
Hûşîd ‘izârından eger keşf ola burka’	(105.4.1)
<i>Hurşîd-i</i> ‘izârından eger keşf ola burka’	(39b, 2.1)
Temevvücden karardı pür-habâb oldu yemm-i hazrâ (110.10.2)	
<i>Temevvücden karardı pür-habâb oldu yem-i hazrâ</i>	(41b, 4.2)
Yümn-i na’tundan güher olmuş Fuzûlî sözleri Ebr-i nîsândan tutan tek lü’lü-i şehvâre su	(115.8)
<i>Yümn-i na’tundan güher olmuş Fuzûlî sözleri</i> <i>Ebr-i nîsândan tutan tek lü’lü’-i şehvâre su</i>	(43b, 1)
Ânı Hakk eylemiş rûh-ı musavver Ânun-çün sözleri rûh-ı âşînâdur	(120.4)
<i>Anı Hak</i> eylemiş rûh-ı musavver <i>Anun-çün sözleri rûh-âşînâdur</i>	(45a, 11)
Geldi çün ol nûr zât-ı Âdeme virdi hayât	(125.7.1)
<i>Geldi çün ol nûr zât Âdeme virdi hayât</i>	(47b, 12.1)
Buldı o Mî’râcını hem ser-minhâcını	(125.11.1)
<i>Buldı o mi’râcını hem-ser-i minhâcını</i>	(48a, 3.1)

- Hilkatin **oldur** oldun lîk hatmü'l-mürselîn
Zât-ı pâkinle şeref-yâb evvelîn ü intihâ (130.4)
- Hilkatün evveldür oldun lîk hatmü'l-mürselîn*
Zât-ı pâkinle şeref-yâb evvelîn ü intihâ (49b, 8)
- Murâd-ı **Hakk** tapun olup tufeylindür **kamû** 'âlem
Ânun-çün cümle-i mahlûka irsâl eyledi Mevlâ (135.4)
- Murâd-ı Hak tapun olup tufeylündür kamu 'âlem*
Anun-çün cümle-i mahlûka irsâl eyledi Mevlâ (51b, 4)
- Nûş iden 'uşşâka la'linden kelâmun câmunı
Neş'e virmez câm-ı **cemden** içilen la'l-i **mezâb** (140.12)
- Nûş iden 'uşşâka la'lünden kelâmun câmunı*
Neş'e virmez câm-ı Cem'den içilen la'l-i müzâb (53b, 7)
- Mazhar-ı sırr-ı hakâyık **muttali'**-i nûr-ı ezel (145.9.1)
- Mazhar-ı sırr-ı hakâyık matla'-i nûr-ı ezel* (55a, 15.1)
- Vasfını ve'ş-şems ve'n-necm **ve tebârike** söyledi (145.11.1)
- Vasfunı ve'ş-şems ve'n-necm ü tebârek söyledi* (55a, 17.1)
- Mahabbet kasrının **olan** bünyâdına bâ'is (150.8.2)
- Mahabbet kasrının sensün olan bünyâdına bâ'is* (57a, 8.2)
- Hâtif-i gaybî bu na'ti **sabah**-dem ilhâm idüp
Sâkî-i **lâ reyb** sundı cânuma câm-ı **subûh** (155.3)
- Hâtif-i gaybî bu na'ti subh-dem ilhâm idüp*
Sâkî-i lâ-reyb sundı cânuma câm-ı sabûh (58b, 17)
- Seni dilersen eger **iyilük eyle** yâd ideler
Yamanlığ eylemeyüp hâsil eyle **yahşî** ad (160.6.)
- Seni dilersen eger iyilük ile yâd ideler*
Yamanlığ eylemeyüp hâsil eyle yahşi ad (60b, 15)
- Bu mazâhir gerçi esmâ vü **sıfât-ı âsâridur** (165.4.1)
- Bu mazâhir gerçi esmâ vü sıfât âsâridur* (62b, 6.1)
- 'Ulüvv-i **himmetle** ol **hümâ**-yı evc-i şeref (170.5.1)
- 'Ulüvv-i himmetile ol Hümâ-yı evc-i şeref* (64a, 17.1)
- Hvâce-i levh u kalem münşî-i **hikmet-i rakam**
Şâh-ı **risâlet-i harem** dâver-i dîvân-ı 'arş (175.2)
- Hvâce-i levh u kalem münşî-i hikmet-rakam*
Şâh-ı risâlet-harem dâver-i dîvân-ı 'arş (66a, 9)

- Yâ Habîballâh cenâb-ı ‘izzetin ‘âşıklara
Ka’be-i ‘ulyâ-yı a’zam **mescid-i ‘aksâyimiş** (175.8)
- Yâ Habîballah cenâb-ı ‘izzetin ‘âşıklara
Ka’be-i ‘ulyâ-yı a’zam **Mescid-i Aksâ imiş*** (66a, 15)
- Dil ü cânda hıfz idersem **gamm-ı ‘ışkını ‘aceb mi**
Ki **dahî** ezelden olmuş dil ü cânda **ânda** mahfûz (180.11)
- Dil ü cânda hıfz idersem **gam-ı ‘ışkını ‘aceb mi**
Ki **dahi** ezelden olmuş dil ü cânda **anda** mahfûz* (68a, 14)
- Bezm-i **gamm-ı ‘ışkında mânend-i Nazîm zâr**
Nâlem ney **vü** kaddim çeng eşkim mey **vü** sînem def (185.7)
- Bezm-i **gam-ı ‘ışkında mânend-i Nazîm-i zâr**
Nâlem ney **ü** kaddüm çeng eşküm mey **ü** sînem def* (70a, 7)
- Bu ‘âlem-i **kibriyâya** sebep oldu vücûdun
Şânunda nüzûl oldu senin âyet-i lev-lâk (190.9)
- Bu ‘âlem-i **kübrâya** sebep oldu vücûdun
Şânunda nüzûl oldu senün âyet-i lev-lâk* (72a, 4)
- Ey **dürr-i dürc-i risâlet güher-i kân-ı celîl** (195.6.1)
- Ey **dür-i dürc-i risâlet güher-i kân-ı Celîl*** (73b, 13.1)
- Bî-mesel** yaratmış seni Hakk ey şeh-i ‘âlem (200.11.1)
- Bî-misl** yaratmış seni Hakk ey şeh-i ‘âlem* (75b, 13.1)
- Şehen-şâh-ı hüsn ü **melâhat serîr**
Sabâhat-i kalem-rev şeh-i nâzenîn (210.7)
- Şehen-şâh-ı hüsn ü **melâhat-serîr**
Sabâhat kalem-rev şeh-i nâzenîn* (79a, 16)
- Hâk-i der-i şerîfini bûs etdi yüz **urub**
Yüz yüzüzlük ile kıldı kapunda günâh-rû (211.7)
- Hâk-i der-i şerîfünü bûs itdi yüz **urup**
Yüzüzlük ile kıldı kapunda günâh-rû* (79b, 13)
- Ser-kûyunda** şehâ şemm iden âsârından
Neyler ol ‘anber-i hâmu **dahî** müşg-i Hoten’i (220.6)
- Ser-i kûyunda** şehâ şemm iden âsârundan
Neyler ol ‘anber-i hâmu **dahi** müşg-i Hoten’i* (53a, 9)
- İşigin **tâşına bâşın** koyar Âdem **vü** melâ’ik
Ayağın türâbı ey **şâh-ı** tâc-ı asfiyâ degil mi (221.6)
- İşigün **taşına başın** koyar Âdem **ü** melâ’ik
Ayağın türâbı ey **şâh** tâc-ı asfiyâ degül mi* (83b, 6)

- Cümle mü'minlerle **zâtı** derd-mendi haşrda
Vâr ümmîdi k'idesin âteş-i **gammdan** ber-taraf (230.7)
- Cümle mü'minlerle Zâtî derd-mendi haşrde*
Var ümîdi k'idesin âteş-i gamdan ber-taraf (87a, 7)
- İsbât-ı nübüvvetinde el-hakk
 Yok mu'cizene **hadd** ü nihâyet (231.7)
- İsbât-ı nübüvvetünde el-hakk*
Yok mu'cizene had ü nihâyet (87b, 4)
- İdüp **i'câz-ı içinde seher** helâl (240.1.2)
- İdüp i'câz içinde sihr-i helâl* (91a, 1.2)
- İtme **nehî** eylesem **ümmîd-i** nevâl (240.5.2)
- İtme nehy eylesem ümîd-i nevâl* (91a, 5.2)
- Güm-reh-i **zulmet zalâlet** için (241.5.1)
- Güm-reh-i zulmet-i zalâlet için* (91b, 1.1)
- Bâ'is-i dü** cihâna evvel âhir
 Zâtındur olan hafî vü zâhir (250.12)
- Bâ'is dü cihâna evvel âhir*
Zâtındur olan hafî vü zâhir (95a, 7)
- Deryâ-yı kerem **yemm-i** mürüvvet (251.7.2)
- Deryâ-yı kerem yem-i mürüvvet* (95a, 16.2)
- Ey cemâlîn **şem'-i** bezm-ârâ-yı kurb-ı **kirdgâr** (260.6. mısra)
- Ey cemâlün şem'-i bezm-ârâ-yı kurb-ı Kirdgâr* (100a, 1. mısra)
- Ya **Resû'l-allâh** bir ednâ **çâkerîndir** Nâdirî (261.6. mısra)
- Ya Rasû'l-allah bir ednâ çâkerüündür Nâdirî* (100b, 1. mısra)
- 'Urve-i **vuskâ** ki şer'inden kinâyetdir **ânın** (270.4. kıt'a, 3. mısra)
- 'Urve-i vüskâ ki şer'inden kinâyetdür anın* (105a, 2. kıt'a, 3. mısra)
- Meh yüzine nâzil oldu ve'z-zuhâ
Âna mahsûs eyledi **Hakk kevserî**
 Hem saçı **vasvıdırır** ve'l-leyl bil
 Hem e lem-neşrah **lek** dil cevheri (271.2. kıt'a)
- Meh yüzine nâzil oldu ve'z-zuhâ*
Ana mahsûs eyledi Hak Kevser'i
Hem saçı vasfidurur ve'l-leyl bil
Hem e lem-neşrah leke dil cevheri (105a, 7. kıt'a)

Na’âtnla gönül olmada **canâ mahfûz**
Şekkerden **olur tûtî guyâ** mahzûz
Mahzun-ı **gam günâh** isem de olurum
Ümmîd-i şefa’tinle **amma** mahzûz (280. 3. rubaî)

Na’tunla gönül olmada **cânâ mahzûz**
Şekkerden **olur tûtî-i gûyâ** mahzûz
Mahzûn-ı **gam-ı günâh** isem de olurum
Ümmîd-i şefâa’tünle **ammâ** mahzûz (109a, 5. rubaî)

Ey nûr-ı **ilâhiye** cemâlin matla’
Ruhsârına hurşîd-i melâhat bürka’
Vasfın yazanın kalem-**trâşına** olur
Hakkâ ki **helâlin üstühâni** makta’ (281.2. rubaî)

Ey nûr-ı **İlâhiye** cemâlün matla’
Ruhsâruna hurşîd-i melâhat burka’
Vasfun yazanın kalem-**tırâşına** olur
Hakkâ ki **hılâlün üstühânî** makta’ (109b, 2. rubaî)

Ümîd bûy-ı mihrin ideliden hümây-ı rûh
Bîmâr-ı ‘aşka derd-i gamındır gıdâ-yı rûh (290.3)

Ümmîd-i bûy-ı mihrün idelden Hümâ-yı rûh
Bîmâr-ı ‘aşka derd-i gamundur gıdâ-yı rûh (113a, 8)

Cemâl-i pâkine baksun-mı cism-i her küstâh
Seni ne veçhile seyr eylesün **nazar-ı küstâh** (290.4)

Cemâl-i pâküne baksun mı cism-i her küstâh
Seni ne vechile seyr eylesün **nazar küstâh** (113a, 9)

Yusûfî meftûn ider olsa **kâddîn** cilve-rîz
Mısr-ı dü ‘**alemde Hakk** zâtını itmiş ‘azîz (291.4)

Yûsuf’ı meftûn ider olsa **kadın** cilve-rîz
Mısr-ı dü ‘**âlemde Hak** zâtını itmiş ‘azîz (113b, 7)

Sonuç

Bir naat şairi, bestekâr ve hanende olan Nazîm Yahya’nın bu eseri için; “Edebiyatımızda na’t konusunda yetkinliği kabul edilen Nazîm Yahya Çelebi’nin bu eserini özenle hazırladığı ilk varaktan son varağa kadar hissedilmektedir.” (İnce, 2018, IX) yargısında bulunan yazarın aynı özeni kendi hazırladığı ve “Topkapı Sarayı’nda Gül Kokulu Şiirler” adını verdiği bu eseri hazırlarken gösterdiğini söylemek ne yazık ki mümkün değildir. Bir ilmî çalışmada müsamaha gösterilebilecek sınırların çok üstünde bu kadar çok yanlışın olması, çalışmaya gereken titizliğin gösterilmediğini ortaya koymaktadır.

Bu makale vesilesiyle herhangi bir art niyet taşımadan yapmış olduğumuz tespitler ve tashih tekliflerinin yazarın çalışması üzerinde yapacağı muhtemel baskılarda dikkate alınması yanında, burada yapılan değerlendirmelerin asıl amacının bu minvalde yapılacak çalışmalarda benzer hatalara düşülmemesi adına bilhassa bilimsel çalışma safhalarının başlangıcında olan genç araştırmacılara bir nevi örnek teşkil etmesini olduğunu belirtmek yerinde olacaktır.

Kaynakça

- Atik Gürbüz, İncinur (2018). *Mecmû'atü'l-Letâif ve Sandûkatü'l-Maârif*. Ankara: KTB. Yayınları. [Erişim Tarihi: 28.08.2020]. e-kitap: <https://ekitap.ktb.gov.tr/Eklenti/57123,mecmuatul-letaif-ve-sandukatul-maarifpdf.pdf?0>.
- Gülçiçek, Akçay (2020). *Hisarcıklıazade Mes'ud Mecmûa-i Eş'ar (İnceleme-Metin)*. Çanakkale: Paradigma Akademi Yayınları.
- İnce, Ömer (2018). *Topkapı Sarayı'nda Gül Kokulu Şiirler Mecmu'a-i Nazîm*. Ankara: Nobel Bilimsel Eserler.
- Karavelioğlu, Murat A. (2015). *Mecmûa-i Kasa'id-i Türkiyye*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Nazîm Yahya Çelebi (t.y). *Mecmû'a-i Nazîm Li-Na'tın-Nebî Salla'llahü 'Aleyhi ve Sellem Bâ Hatt-ı Ta'lîk*. Topkapı Sarayı Kütüphanesi, Revan 1968.
- Özdemir, Mehmet (2017). *Nûh b. Mustafa Konevî Mecmûa-i Gazeliyyât*. Ankara: KTB. Yayınları. [Erişim Tarihi: 23.08.2020]. e-kitap: <https://ekitap.ktb.gov.tr/Eklenti/55868,nuh-b-mustafa-konevi-mecmua-i-gazeliyyatpdf.pdf?0>.

